

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národna Tiskarna“ telefon št. 85.

Celjski procesi.

Pred porotnim sodiščem so se minoli teden vršile kazenske obravnave proti učitelju Gostinčarju, proti uredniku „Domovine“, Begu, in proti uredniku „Deutsche Wacht“, Ambrožiču. Te tri obravnave so obudile veliko pozornost ter so značilno osvetlile prežalostne politične in socialne razmere, ki vladajo v Celju.

Slovensko ljudstvo je čakalo z veliko vznemirjenostjo zlasti na izid obravnave proti gosp. Gostinčarju. Ta vznemirjenost je bila pač umljiva, saj se je vedelo, da je po čudnem naključju — ka-li — bilo izžrebanih vse polno fanatičnih nemških in največ celjskih porotnikov, dočim je slovensko prebivalstvo, preogromna večina vsega prebivalstva v celjskem okrožju, dobilo mej porotniki tako malo zastopnikov, da je bila na vsak način zagotovljena porotna klop z nemško večino. In ta vznemirjenost je bila toliko umljivejša, ker je notorično, da je nemški življenj na Slovenskem Štajerskem do skrajnosti fanatiziran, naščuvan proti slovenskemu prebivalstvu, in ker je nemško časopisje s tako podlostjo, da se je nemški narod lahko sramuje, ščuvalo proti ubogi žrtvi celjske porotnosti, in pripravilo porotnike na take načine, da smo kar strmeli, ker državno pravdnštvo ni proti temu ničesar storilo.

Izid obravnave je to vznemirjenje kolikor toliko opravičil. Zlasti poučno in značilno je, kako se primerja pravorek porotnikov in razsodba glede urednika Bega s pravorekom in razsodbo glede urednika Ambrožiča. Dočim je bil prvi radi tega, ker je bona fide ponatisnil v našem listu izižlo žaljenje dveh nemških kričav, spoznan krivim in obsojen na tri tedne zapora, je bil drugi radi cele vrste infamnih dolžitev in zasramovanj oproščen in le radi nekaterih besed spoznan krivim in obsojen samo na globo 100 gl.

Gostinčar je bil obsojen na mesec dni zapora in na plačilo znatne svote tistemu človeku, katerega se je moral ubraniti z revolverjem. Ako se pomisli, da je bil Gostinčar v silobranu posegel po revolverju, ker je bil tolovajski napaden, potem pač ni

čuda, da boli ta obsodba vsacega pravico-ljubnega človeka, da pravi vsakdo, da bi se bil moral Gostinčar oprostiti. Vzlic temu pa nečemo tajiti, da so porotniki še dosti pravično sodili. Imeli so usodo Gostinčarjevo v rokah, a če so vzlic temu sodili po svoji vesti in se niso dali zapeljati, da bi bili nad tem siromakom izvršili čin maščevalnosti, je to brez dvoma v prvi vrsti zasluga tistega moža, ki je pri ti obravnavi zastopal državno pravdnštvo.

Ta mož je državni pravdnik Ekl. Spособnosti tega moža so sicer jako skromne, in je gotovo težko dobiti še kacega tako plitvega javnega funkcionarja, kakor je on, ali kar mu nedostaje v tem oziru, to nadomešča s strastjo in z nemškim fanatizmom. Iz njegovega obtožnega govora proti Gostinčarju, ki v bistvu ni bil družega, kakor okorno sestavljen posnetek različnih člankov iz „Deutsche Wacht“, se je glasila tolika krutost, da je morala prešiniti nevolja tudi najmanj nepristranskega nemškega porotnika.

Naravno je pač, da pri kazenskih obravnavah državni pravdnik obtoženca navadno veliko črneje slika, nego je v resnici, ali kakor je Ekl pri tej priliki kot zastopnik javnega blagra postopal, to presega vse meje dopustnosti. Ne samo, da je, kakor je običaj slabih zastopnikov obtožbe, z nerodno rabulistiko obtoženčev „krivdo“ čez vsako mero poveljeval, šel je še veliko dalje. Prav s tem pa je pokazal, v koliki meri je pri tej obravnavi govoril iz njega njegov fanatizem. Kdorkar je slišal ali kdor je čital njegov govor, tisti se je nehote vprašal: Ali je bil Ekl pri tej obravnavi zastopnik javnega blagra ali zastopnik tistih nestrpnih šovinistov, ki so zbrani okrog „Deutsche Wacht“?

Gostinčarja je slikal kot moralno sploh popolnoma propadlega človeka, kot nekako zver, ki je iz fanatizma, iz sovraštva streljal na moža, ki mu ničesar ni storil, ki nima druge krivde, kakor da je nemškega mišljenja, kot človeka, ki je iz same častiblepnosti poskusil izvršiti umor, samo da bi se o njem govorilo: Glejte, to je odločen narodnjak, to je izvrsten Slovenec!

In po tej vnebovpijoči krivični obdolžitvi se je zastopnik javnega blagra povzpela še višje in je dal duška svojim čutilom proti slovenskemu narodu sploh, ključ, kaj si mora misliti svet o narodu, ki ima med seboj take Herostrate?

Državni pravdnik Ekl je s tem bržčas skozi okno govorjenim izrekom nameroma in premišljeno hotel razžaliti in sramotiti slovenski narod v celoti. Morda je imel pri tem pred očmi usodo tistega primorskega državnopravdnškega funkcionarja, ki je pred nekaj leti pri sodni obravnavi javno zasramoval slovenski narod kot barbarski narod in vsled tega prav hitro avanziral. Saj bi tudi Ekl rad kar možno hitro in daleč naprej prišel!

Gostinčarjevo dejanje nikakor ni tako, da bi padala na ves narod kaka senca, sicer pa noben narod v celoti ni odgovoren za čine posameznikov. Ko bi hoteli biti zlobni, bi lahko zasukali Eklove besede in vprašal: Kaj si mora misliti svet o narodu, ki ima med seboj take javne funkcionarje, kakor je Ekl — in tako vprašanje bi bilo gotovo umestnejše nego je bil Eklov klic.

Naše mnenje je, da državnopravdnški funkcionar nikakor ni poklican, razunemati politične strasti in narodnostna nasprotja. To pa je s svojim govorom storil g. Ekl tako očitno, v toliki meri, kakor že dolgo noben javni funkcionar. Mi ne moremo storiti družega, kakor da proti takemu postopanju najslabše protestiramo, in da prosimo poklicane zastopnike slovenskega naroda, naj na primernem mestu ugovarjajo proti takim nastopom javnih organov in proti takim žaljenjem slovenskega naroda.

Kutnogorske epistole.

(Po Havličku priredil za misleče Slovence J. F.)
(Dalje.)
VI.

Stvarno so sedanji farizeji popolnoma slični svetopisemskim. Imena in forme so se izpremenile, stvar je pa ostala in „po njenih sadovih jih bodete izpoznali“.

Da, po njihovih sadovih jih lahko izpoznamo! A ti sadovi niso taki, da bi človeka razveselili, marveč nasprotno.

Komu naj pripišemo moralno in materialno propadanje romanskih držav, onih dežel, katere so bile in so še — toda le po imenu — tako eminentno katoliške, v katerih se je bil tako eminentno ugnezdil klerikalizem z vsemi svojimi pogubonosnimi lastnostmi, hoteč roko v roki s posvetnim despotizmom zagospodariti čez ljudsko voljo in ljudski razum, čez njegove duševne in telesne moči! Kdo je spravi nekaj toli močno, ponosno in srečno Španijo na rob propada, če ne ravno ta dva faktorja? Kdo je kriv strašne korupcije v Italiji, da ne govorimo o Franciji?

Ubogo, sleparjeno in zatirano ljudstvo je prepozno, in še tudi ne povsod začelo izpoznavati svoje „prijatelje“, zamenjavalo žalibog večkrat stvar z osebo, resnico z navideznostjo in korupcija se je s tem še-le povečala.

Kaj velja danes katoliški duhovnik na Francoskem, pove nam katoliški opat Melle pišoč v francoskem katoliškem listu „Cerkveni Obzor“ dne 15. januarja 1899 sledeče o katoliškem duhovništvu v Franciji:

„Odkritosrčnost nas sili k sicer zelo bridkemu priznanju, da nima francosko duhovništvo nikakršnega društvenega pomena več. Ono ni le popolnoma nezmožno, prilagoditi se življenju, vcepeljati v glave, in srca ljudska krščanska idejo — za katerih zastopnike se tako rado izdaja, kar naj bi pa sedaj le opustilo — marveč ono stoji celo v neprijateljskem razmerju k ljudstvu. Inteligenca se stavi duhovništvu po robu, državniki in politiki se ga bojijo. Jedni vidijo v njem neizobražence, drugi pa preveč vplivne ljudi. Kar se ljudstva tiče — trpi je brez ljubezni. Ker ne more izhajati brez njega v važnejših momentih življenja, kakor pri krstu, pri sv. obhajilu, pri pogrebu itd., in ker vidi, da so taka opravila vendar preveč draga, izkuša si pomagati brez duhovništva, o katerem misli, da je brez vsake čednosti. Če-

LISTEK.

„Benetke v Ljubljani“

To Vam je bil v nedeljo prekrasen rendezvous na Markovem trgu, g. urednik! Hej, to je bilo življenja, — vrvenja, — šal, — smeja, — dovtipa, zabavljic in — ah! — koliko skrite in javne ljubezni! In ti različni narodi, ti raznovrstni tipi menda iz vseh delov sveta, ta bogati izbor krasotic in korenjakov vseh plemen in rodov! — Dà, dà, diven je bil ta rendezvous pred grandiozno katedralo sv. Marka in pred preslavno palačo benečanskih dožev in sedanjim Palazzo ducale.

Večno jasno nebo italijansko se je razpenjalo nad nami in golobčki, nedolžno bele domače stvarice, so poletavali preko naših glav ter posedali po platnenih zaslonih tam pred prodajalnicami in kavarnami ter tam pred vzvišeno verando v slaščičarnici „Venezia“, kjer so posedale najlepše signore in signorine v družbi ponosnih svojih kavalirjev. Tam spredaj in na desnici daleč v ozadju pa se je penilo višnjevo morje s srebrnimi svojimi valčki. Gorko solnce je lilo mile svoje žarke na vso to prekrasno oko-

lico in na vso to bohotno pisano družbo ter dajalo vsemu vesel, sreden značaj.

Množica pa je bila istinito srečna in radostno se je sukala po akordih vojaške kapele neumorno — brez prestanka in odihljeja še dolgo dolgo v noč, ko so zableščale električne lučiter je sijala bleđa, melanholična luna, a tudi še do zgodnjega jutra, ko se je dvignilo krvavo-rudeče solnce iz morskih valov ter obilo s svojimi zlatimi žarki ljubljanske Benetke.

Istina je, da se je ta „Slavčev“ maskaradni izlet sijajno posrečil in jedna sodba je vladala med izletniki: da take maskarade vrlo društvo „Slavec“ še ni priredilo. A tudi sploh je bilo med nami prav malo tako lepo prirejenih, toli mnogobrojno obiskanih in toli zabavnih maskarad, kakor je bila „Slavčeva“ v nedeljo zvečer. „Slavec“ ima torej prav opravičeno lepo, častno zavest, da se dviga višje in višje, kakor so se dvigali nad našimi glavami beloperni golobčki, noseči odmev naše sreče tja pod sinje oblačke pod azurnim nebesnim svodom...

Mi pa smo morali brzdati svojo zabaveželjnost, krotiti svoje srce, zasenčevati svoje oči pred nevarnimi očmi pikantnih mask ter miriti svoje noge, ki bi se bile

rade nevzdržno vrtile po zvokih valčkov, mazurk in polk... resen, pust poročevalec časopisa smo morali biti in zapisali smo si brez reda sledeče maske in skupine:

Sedmorica sicilijskih banditov (dame in gospodje), mornari in mornarice, gondoljer, Francozinja, Španjolka, Dalmatinka, Pavliha z Jutrovega, Solnčnica, Deteljice čveteropernice, ciganke, krotiteljka zverij, komet, harlekin, domino (rudeči, rumeni in črni), vražički, črešnja, noč, rokokô, bebéji (rudeči in beli), sladkorčka, pijeroti, luna, pekel-nebes, lovec, major, šarlatan, klovn in cvetličarica. Prišle pa so še druge fantastične maske v izredno velikem številu, katerim ne vemo imena...

Pisanost te maskovne družbe pa so pomnožile še večje deputacije „Sokola“, „Ljubljane“ in „Zidarskega in tatarskega društva“ — vsi v svojih društvenih opravah. In tem se je pridružila velika množica najelegantnejšega ljubljanskega občinstva. Okoli 1000 ljudi je bilo zbranih tako na Markovem trgu, katerega je pričaral s svojim mojstrskim čopičem g. Karol Kramaršič. Perspektiva, razdelitev luči, naravna barva morja, vsi detajli in

tudi cela prireditel dokazujejo, da gospod Kramaršič lepo napreduje ter ima zares slikarski talent.

Pod spretnim vodstvom g. Stuchlyja je plesalo vedno nad 100 parov četvorke, vojaška godba pa je svirala prav marljivo svoje stare in vsem plesalcem že izza „mladih nog“ znane poskočnice.

Na verandi, po prodajalnicah in kavarnah in zgoraj na galeriji, katero je spreminil slikar v italijansko palačo s slikovitimi okni in balkoni, povsod je vladalo najbujnejše življenje, katero je točna in cenena postrežba uspešno množila in netila.

Take torej so bile „Slavčeve“ — „Benetke v Ljubljani“, — tak je bil naš rendezvous na Markovem trgu v „Narodnem domu“.

Ah, težko nam je danes pri srcu, ko je minila vsa tista benečanska krasota! Melanholično so se povesele cvetke, katere nam je poklonila nežna Poljakinja, vitkostasna Amanda in melanholičen sem sam, ko mi visé trudne oči na rožastem kotljonskem redu, iz katerega se tudi poslavlja že zadnji sled opojnega parfuma, spominja jočega me njenih bajnih oči, s katerimi me je občarala tam blizu Markovega trga črnoka Benečanka... Turidu.

tudi mu ljudstvo pripušča izpolnjevati cerkvene funkcije, vendar ne veruje v njegov poklic, ne posluša ga in se smeje njegovim blagoslovom".

(Dalje prih.)

V Ljubljani, 20. februarja K položaju.

„Politik“ poroča, da so dobili češki poslanci s svojimi pogovori z ministrskim predsednikom vtisk, da ima najboljši namen najti način, ki omogoči parlamentu redno poslovanje. Vlada bo nastopila s konkretnimi predlogi šele neposredno pred sestankom drž. zbora. Splošno se pričakuje, da se odloči že do torka — t. j. do danes — kakšna bo taktika Čehov v bodoče, kajti od te taktike je odvisno funkcioniranje parlamenta. Že danes prorokujejo nekateri, da bo imel drž. zbor le kratko življenje, zlasti v krogu poljskih poslancev se misli, da bo že sredi marca državni zbor zopet zaključen in takoj nato razpuščen. Ako pa Čehi ne začno obstrukcije, bo trajalo drž. zbora zasedanje do konca marca, potem pa bodo sklicani deželni zbori. — Ministrstvo bo imelo menda danes sejo, da sestavi svojo programatično izjavo, s katero stopi pred parlament. Jutri imata izvrševalna odseka desnice in leve svoje sejo radi taktike, v državno-zborskem zasedanju, ki se začne v četrtek. „Reichswehr“ upa, da bodo mogle ostale desničarske stranke in vlada vplivati toliko na Čeha, da vsaj toliko časa ne začno obstrukcije, dokler se ne zaključijo pravne konference. „Neue Freie Presse“ poroča, da si želé Čehi jezikovno naredbo, ki naj bi se izdala v soglasju z Nemci, a izjavlja, da tega Nemci nikakor ne dopuste, kajti jezikovno vprašanje se sme rešiti samo potom zakonodaje. Nemci zahtevajo pač, naj Čehi na vsak način mirujejo, četudi ne dobe nobene odškodnine, dasi se menda razidejo pravne konference brez uspeha. Čehi pa s tem ne smejo biti zadovoljni, ker stoji za njimi nezadovoljen narod in radikali.

Nemčija v Mali Aziji.

„Kölnische Zeitung“ je posnela iz nekega angleškega lista vest, da sta sklenili Nemčija in Turčija pogodbo, vsled katere ščiti (?) Nemčija maloazijska posestva sultanova proti Rusiji ter je zato prevzela upravo carine in davkov. Nemčija je dobila s tem v Mali Aziji tolik vpliv in toliko moč kakor Anglija v Egiptu. Anglija temu menda ne bo ugovarjala, morda pa bo ugovarjala Rusija; možno pa je tudi, da bo Rusija mirovala, ker je zavzela Nemčija glede Perzije docela nevtralnost stališče. Voje se ni bati. Londonski dopisnik „Kölnische Zeitung“ dostavlja, da pripisujejo najvišji angleški vladni krogi vsej zadevi veliko važnost. Moč Nemčije se razteza bolj in bolj, to je gotovo.

Vojna v Južni Afriki.

Tajiti ni možno, da se je izvršno obnesla taktika, katero sta si izmislila lord Roberts in lord Kitchener. Ta dva genialna moža sta prva, ki sta kos prebrisanim generalom Burov. Mesto Kimberley in vojska lorda Methuena sta zopet prosta, toda vsled tega za Bure v tistih krajih nikakor še ni vse izgubljeno. Burski general Delaray je prišel angleškemu generalu Frenchu za hrbet ter mu vzel vsa živila, okoli 200 voz, katerih vsakega je peljalo 16 volov, ter baje ogromno streljiva. Delaray je nevaren tudi Robertsu, ker mu je za petami. General Prinsloo varuje mesto Bloemfontein. General Cronje pa skuša zavesti Angležem čim najbolj proti severu, kjer imajo Buri močne utrdbe. Jasne slike o bojih okoli Kimberleya si sploh ni možno napraviti, a to je gotovo, da dajo Buri Angležem mnogo opravka. General Cronje se bojuje z generalom Kellyjem jako trdovratno. Angleži imajo velike izgube. A tudi general Buller ob Tugeli se je začel zopet gibati ter se vrše med Buri in Angleži že nekaj dni hude praske. Buller hoče zopet prekoračiti Tugelo in osvoboditi Ladysmith, toda burski general Luka Meyer se mu je ustavljal doslej z uspehom. Menda je poslal Joubert nekaj svoje vojske Bloemfonteinu, oziroma generalu Cronju na pomoč. A tudi Joubert sam je menda odpotoval tja proti Kimberleyu, kjer je za Oranje največja nevarnost. To priliko je porabil Buller za četrti poskus preko Tugele. Pa tudi na tretjem bojišču, v Kaplandiji divjajo sedaj med Buri in Angleži hudi boji, v katerih se gre za Dord-

recht. Buri so bili doslej zmagoviti, Angleži so se morali z velikimi izgubami umakniti. Tako se vrše boji na vshodu, zahodu in na jugu Oranje države, a nikjer nimajo Angleži tolikih uspehov, da bi mogli reči, da se je bojna sreča obrnila odločno na njihovo stran. Prava vojna se je šele začela in sedaj se pokaže, ali je resničen pregovor, da je Bog še vedno na strani polnih blaginjc in večjih polkov.

Dopisi.

Iz Hotedršice, 18. februarja. Gotovo se niste v svoj cenjeni list iz naše občine prejeli nikakega dopisa. Vse dogodljaje, dobre in nerodne, ohranili smo za-se. Ne moremo pa vedno molčati, treba je, kadar pride sila, povedati resnico, naj bo komu drago ali pa ne. Ta preklicani „Slov. Narod“ je povod mojega današnjega dopisa. Bil je kakor po nekod tudi pri nas z lece slovesno prepovedan. Ali kar bi človek ne pričakoval, zgodilo se je tudi pri nas. Prepovedani sad želi vsakdo okusiti, mesto jednega prihajata sedaj dva „Slov. Naroda“ v našo vas, katera se jako slastno prebirata skoraj po celi občini. A danes pa se mu je slaba godila. Pri običajnem izpraševanju za velikonočno spoved ga je naš gosp. župnik (Janez Sakser) strašno obdelaval. Moja malenkost je po njegovem mnenju kriva, da se „Slov. Narod“ bere po vsej občini. Čujte in strmite, kaj vse je o njem rekel: „Slov. Narod“ je največji lažnjivec, kar se nalaže, nikoli ne prekliča, drugi časniki morajo njegove laži preklicati; on je brezverski list, kdor ga bere, ima velik greh, nasledki zato ne izostanejo. Rohnel je zoper mene, češ, da sem kriv prerok, ker ga berem, in zraven kmetom razlagam vsebino. Kdo pa je kriv, da želi vse ljudstvo čitati „Slov. Narod“, kdo drugi kakor Vi, g. župnik? Ali se še spominjate, kako ste rohnili na leci, rekoč, da ni v vsej občini moža, če tudi bi ga z lučjo iskal, ker niso hoteli Vas voliti kot zaupnega moža pri zadnjih volitvah. Rekli ste tudi na leci, da puste naši možje ženam hlače nositi, jaz pa trdim, da ste v celi občini edino Vi tisti, da pustite Vaše hlače nositi — kuharicama, ker nimate za nje nobene grajalne besede, ko vidite in čujete, kako unemata prepir, sovraštvo in razprtijo med ljudstvom. Nikdar ni bilo med občinarji pri nas toliko sovraštva kakor sedaj. Kar Vam Vaša sestra pove, če tudi je vse izmišljeno in neresnično, ji vse verjamete. Tudi se še spominjate, kolikokrat ste tožili na sodnijo in glavarstvo naše fante, da so bili kaznovani radi Vaše ovadbe? Dosedaj še nisem slišal, da bi bili „duhovni“ policaji. Kje je tista ljubezen do bližnjega, katero tolikokrat oznanujete z lece? Da, lepe izgleda v krščanski ljubezni imamo od Vas. Kaj neki sem Vam jaz storil, da me tako sovražite, in sovražili ste me že, še predno sem bil naroden na „Slov. Narod“. Ta ne-hvaležni posel ovaduštva Vam je prinesel marsikatero grenko uro, a bili ste sami krivi. Bog ne daj, da bi kateri gostilničarjev imel čez uro gostilno odprto. Vi ga takoj ovadite gosposki, kar ste že večkrat storili. Vaše strastno rohnenje na leci, strupeni jeziki Vaših kuharic, in Vaše navedeno postopanje je krivo, da naše pobožno in dobro ljudstvo ne pleše, kakor Vi godete. Vi pravite, da je „Slov. Narod“ lažnjivec, bržkone samo zato, da bi ljudstvo ne čitalo hudobije, spletke in prepire, katere provzročujejo po farovžih razni duhovni in kuharice. „Slov. Narod“ je edini slovenski list, ki Vašo stranko razkrinkuje, zato ga hočete uničiti. Ne boste ga. Mi vstajamo in Vas je strah. Ako bi pa vrag res prišel na ta „sferdirban“ svet, z namenom, da odnese bralce „Slov. Naroda“, stavim, da bi se poprej oglasil po nekaterih farovžih ter mnogo bolj zadovoljen odšel s pristnim gradivom v svoje kraljestvo.

Vam pa, dragi bralci „Slov. Naroda“, zakličem po mnenju našega gospoda župnika, na svidenje v — peklu! J. B.

— **Z Bleda, 17. februarja.** Gotovo gospod urednik, vam še ni znano, do kolike veljave je že prišla napredna stranka tukaj pri nas. Znano vam je, da častiti gospod nadučitelj, katerega črni zmaj zelo, zelo „fantajo“ in katerega bi radi za vsako ceno v kozji rog ugnali, da bi samo njim iz roga piskal, vodi petje bralnega društva.

To samo na sebi ima zelo nedolžno lice! Ali kakal pa vam to prištem? No, po-

glejte gospod urednik, pojasniti vam hočem koliko so že pevke pod vodstvom gospoda pevovodje Rusa dosegle.

Ne le, da je bilo trem dekletom ponudnih po 5 gld., ako prestopijo k farovškemu „izobraževalnemu društvu“, obljubljeni imata tudi eno dekle od „firštovega Mihe“, da dobi „cel lep gvant“ zato če odstopi od bralnega društva in tam pristopi. No, ali nismo res veliko dosegli? Čez leto dan bodejo glasovi gotovo še več vredni, in zelo radoveden sem, koliko bodo takrat ponudili za glasove? Vsa čast in hvala gre seveda gospodu pevovodji, da so danes glasovi po „finfarju“. V nedeljo je imelo bralno društvo v blejski dvorani zabavo s petjem in predstavo. Povabljeni so bili vsi strokovnjaki dobrih glasov, da bi se veselice gotovo udeležili, ker je bila lepa priložnost presojati glasove; morda je že danes, v nedeljo, kateri bolj utrjen in ga „strokovnjaki ženskih glasov“ med svoje povabijo in še več dajo kot „finfar“.

Kaj ne, gospod urednik, da bi vas tudi ne bilo sram, na ta način si glasove pridobivati in podkupavati naše bralno društvo, katero vzlic vsakdanjim nasprotstvom vrlo deluje za napredek našega blejskega kota. Še to naj vam poročam, da bo v kratkem zaradi tombole, katero je „izobraževalno društvo“ priredilo, obravnava v Radovljici. Kako bode ta reč iztekla, vam hočem potem poročati. To se samo razume, kaj ne, gospod urednik, da naš gospod Oblak in Zore nimata nič opraviti zraven, kaj? Ker ko bi to kdo rekel, mu takoj eno prisolim.

Še to naj vam poročam, da nas je na Bledu veliko, ki bi radi vedeli, kako „pop“ prav za prav izgleda? Pa ne tak „šušterski pop“, jaz mislim pravega „popa“. No, kadar ga bomo staknili, vam bodem pa „forte-grafijo“ poslal.

Zaradi ženice in zaradi „Slovenskega Naroda“ glede Kristusa in njega vere pa mirni bodite, ker sem jej že jaz to stvar razjasnil. Rekla je pa vender le na to, da sedaj „gospodje“ sami vero mešajo. Bog vedi, kaka zmes še pride iz tega mešanja? Kakor jaz mislim, izpoznali bomo to zmes spomladi, ko bodo gospod začeli cerkev podirati, tako da potem še te ne bomo imeli, katera gotovo že več stoletij stoji vkljub temu, da se strop pod streho že od same starosti včasih zelo poti.

Le škoda, da vam ni dano, gospod urednik, enkrat poslušati naše pridige, kako lepo pridigujejo, da je v vinu nečistost, da je pijančevanje greh, da se ne sme vino piti itd. Pa kaj? Ali bi se kdo upal temu oporekati? Takoj mu eno prismodim! ker v našem konsulu ga niso še veliko čez 7 tisoč litrov in tudi ne veliko pod tem popili! Ali bi se to komu veliko zdelo? Meni ne! Kaj ne, gospod urednik, tudi vi bi mu eno dali ako bi se upal vam ugovarjati?

iz Mozirja, 19. februarja. Dne 4. t. m. priredila je prostovoljna požarna bramba v Mozirji v prostorih gostilne „pri Pošti“ veselico, katera se je nepričakovano dobro obnesla. Vsi sloji trga Mozirja bili so polnoštevilno zastopani in so veselico posetili tudi gosti iz Letuča in Pake. Tombola, obstoječa iz nad sto jako lepih in vrednostnih dobrotek, donesla je društvu precejšen preostanek, akoravno so bili stroški veliki ter se je gledalo na to, da ima vsak došlec svojo zabavo. Pri ubranem udaranju hrvatskih tamburašev plesalo se je do ranega jutra, ter si je vsak udeleženeč želel, da se kmalo zopet snidemo na enako zabavni veselici.

Dolgo ni bilo potreba čakati.

Že dne 11. t. m. priredili sta društvi „Savinjski Sokol“ in mozirska „Narodna Čitalnica“ sijajen plesni venček s sodelovanjem celjske narodne godbe pod osebnim vodstvom kapelnika gosp. Franca Koruna. Tudi ta plesni venček posetila je večinoma vsa narodna inteligenca mozirska, ter je došlo tudi več gostov iz prijaznega sosednega trga Šoštanj. Med sviranjem dobro izvežbane narodne godbe sukala se je mladina do ranega jutra, stareji gosti pa so se po svoje prijateljski zabavali. Vse je bilo živahno in veselo, ter smo se razšli v svesti, da se kmalo zopet ponudi prilika, ki nam bode omogočila, se v vselem, prijateljskem krogu pri izvršni godbi enako dobro in nekaljeno razveseljevati.

Opazili smo pri prvi, kakor tudi pri drugi veselici, da se za naše veselice in društvene zabave sicer vzli narodnjaki iz Bečice, Ljubnega in Gornjegrađa premalo

zanimajo, kajti pri nobeni nam ni bilo mogoče pozdraviti enega ali drugega teh gostov.

Žalostno bi bilo, ako bi se v edino pristno narodni gornjesavinjski dolini med seboj ne podpirali ter drug drugega zane-marjali.

Poboljšajmo se in pokažimo to pri prvi prihodnji zabavi.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko.

(Dalje.)

V. Zbornični svetnik Josip Kušar poroča o novih pristojbinah mestne klavnice v Ljubljani.

Ko je poročevalec povdaril, da pristojbine označene v § 24. pravilnika mestne klavnice v Ljubljani odgovarjajo tukajšnjim razmeram in se morajo radi tega za popolnoma primerne smatrati, nasvetuje v odsekovem imenu: Zbornica naj v zmislu tega poročila c. kr. deželni vladi poroča. — Predlog se sprejme.

VI. Prov. predsednik Ivan Baumgartner poroča o dopisu dunajske trgovske in obrtniške zbornice, glasom katerega se je ista obrnila do c. kr. trgovskega in železniškega ministrstva s prošnjo, da naj se vsaka nameravana prememba obstoječega obratnega pravilnika samega ali dodatnih poročil k temu principiarno pred potrditvijo naznani trgovskim in obrtniškim zbornicam, da se te posvetujejo in izrečejo svoje mnenje, oziroma trgovsko in obrtniško ministrstvo prosi, da se prizadevanja, ki se tega tičejo, kolikor mogoče podpirajo.

Ker odsek uvidi, da je ta uloga dunajske zbornice posestrime opravičena, predlaga: Zbornica naj se pridruži tej prošnji z enako ulogo. — Predlog se sprejme.

VII. Zbornični svetnik Ivan Krajec poroča o načrtu zakona radi premembe in dopolnitve §§ 59 in 60 obrtnega reda. Obrtni odsek državnega zbora se je namenil, ko se je posvetoval o zakoniti uredbi krošnjarstva, na novo urediti tudi ona opravila, ki se izvršujejo s popotovanjem in ki so podvrženi §§ 59 in 60 obrtnega reda, in izdelovanje na to nanašajočega se načrta se je izročilo najprvo pododseku. Ta pododsek je tudi načrt zakona za premembo in dopolnitev §§ 59 in 60 obrtnega reda izdelal in obrtnemu odseku predložil v nadaljno posvetovanje. Ker so te določbe velikega pomena za obrtno in trgovsko življenje, želi trgovsko ministrstvo, da spozna mnenja prizadetih krogov.

Predlogi za premembo so sledeči: § 59. obrtnega reda (agenti) se glasi v prvem oddelku: „Obrtniki imajo pravico, sami ali po ljudeh, katere v to pooblastijo, okoli potujoč iskati naročnikov, nego pri tem ne smejo, razven na semnjih, s sabo jemati blaga, ampak samo kosce za ogledali pokaz (muštre). Ta paragraf naj bi se nadomestil s sledečimi določbami: „Imetelji obrta imajo pravico, potujoč sami ali uradne legitimacije imajoči pooblaščenici pri trgovcih, tovarnarjih in drugih obrtnikih v stvareh obojestranskega pravičnega obrata iskati naročil, ne smejo pa razven na semnjih, s seboj imeti blaga za prodajanje, ampak le vzorce“. Odstavek 2 in 3 § 59. ostane nepremenjeni. Nadalje dobi § 59. nov odstavek, ki se glasi: „Agencijska pravica daje agentu pravico, da s trgovci, tovarnarji in drugimi obrtniki le v stvareh obojestranskega pravičnega obrata kupčije začneja, jim v ta namen vzorce na ogled predlaga in jim naznanja cene blaga svojih pooblastilcev, da sprejema naročila na tako blago in sklenjena naročila prepíše na svoje pooblastilce, kakor tudi na račun slednjih kupuje. Naročeno blago naročnikom izročati ali odpošiljati, je agentom prepovedano.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. februarja.

— **Osebnosti.** Župan Hribar nastopil je danes štirinajsteden dopust ter se je podal v Dubrovnik. — V šolski odbor tukajšnjih strokovnih šol je naučno ministrstvo imenovalo g. kanonika Ivana Flisa, trgovca gg. Simona Benedikta in Alojzija Perscheta, tovarnarja in deželnega poslanca g. Josipa Lenarčiča, realčnega profesorja g. Ivana Gnejzdo in tovarnarja g. Gustava Tönniesa.

— **Kranjska kmetijska družba.** Nedavno tega je „Slovenec“ širokoustno trdil,

„da kmetje kar trumoma zapuščajo kmetijsko družbo“. Na to je dobil škofov list v „Kmetovalcu“ odgovor, ki si ga bo zapomnil. „Kmetovalec“ piše: „Vsled uprizorjene gonje proti družbi smo bili pripravljene, da izgubimo najmanj tretjino udov, to je 1500 do 2000. In kako se je v resnici zgodilo? Vseh skupaj, ki so izrečno prijavili izstop ali še dosedaj niso plačali udnine (med katerimi bode pa še večina plačala), jih ni 200, torej število, ki je popolnoma redno, ker toliko jih povprečno vsako leto izstopi. Novih udov pa je sprejel glavni odbor za 1. 1900 v sejah 7. decembra l. l., 4. januarja t. l. in 8. februarja t. l. ravno 349. Dotično poročilo je bilo torej lažljivo kakor vse, s čimer se hujska proti družbi, in je le narobe res, kajti novi udje trumoma pristopajo. Prve številke „Kmetovalca“, katere smo več tiskali kakor lansko leto, nam je zmanjkalo in smo morali preskrbeti nov natis. Kdor ne veruje, naj vpraša v tiskarni, glede izstopivših udov so pa vsakemu na razpolago zapisniki v družbeni pisarni, in kar se tiče novih udov, jih pa lahko vsakdo v „Kmetovalcu“ prešteje.“ — „Slovenec“ jo je torej zopet enkrat pošeno skupil.

— Slovenski deželni šolski nadzornik za Spodnji Štajer je zdaj strašilo, s katerim poskušajo štajerski nemški nacionalci razburiti javno mnenje. Posebno glasni so tisti elementi, ki bi radi stranko podkurili in jo tudi proti novemu ministrstvu potisnili v skrajno opozicijo. Dočim priznava celo „Tagespost“, da jeden sam deželni šolski nadzornik na štajerskem več ne zmaguje dela, in je vsled tega že Gautsch hotel nastavitviti drugega deželnega šolskega nadzornika, rohani „Grazer Tagblatt“, da se hoče s tem raztrgati štajersko deželo in zadušiti nemštvo na štajerskem. Včeraj se je v Gradcu vršil shod, katerega se je poleg raznih nemških državnih in deželnih poslancev udeležilo tudi 15 županov, oziroma občinskih odbornikov iz Spodnjega Štajerja, štirje župani pa so pismeno naznanili svoje soglasje. Vsega skupaj se je torej le 19 občin odzvalo povabilu nemških deželnih odbornikov. Manj že skoro ni mogoče. Sklenila se je dolga resolucija, v kateri je rečeno, da se hoče z imenovanjem slovenskega deželnega šolskega nadzornika raztrgati štajersko in oškodovati nemštvo, in s katero se pozivljajo nemškonacionalni poslanci, naj zahtevajo od vlade določnih pojasnil, a če jih ne dobe, naj bo stvar zanje casus belli. Prej omenjeni „Grazer Tagblatt“ prijavlja tudi dopis, v katerem je rečeno, da je bilo z Robičem in Serncem dogovorjeno, da bo meja za šolsko okrožje novega nadzornika tekla pri Lipnici, in da se tudi vprašanje o slovenskih razredih na celjski gimnaziji za nas na ta način ugodno reši, da se vsa učiteljska mesta sistemizirajo, a čim so tako odstranjene finančne težave, da se slovenski razredi organično združijo z gimnazijo. To se baje zgodi že začetkom šolskega leta 1900/1901. in bo potem celjska gimnazija urejena tako, kakor je mariborska. Končno še omenimo, da imenuje „Tagespost“ profesorja dr. Primožiča, ki je zdaj v službovanje dodeljen naučnemu ministrstvu, kot kandidata za mesto deželnega šolskega nadzornika, dočim je „Edinost“, ki je sploh prva o tej stvari poročala, imenovala kot kandidata Petra Končnika.

— Marijina bratovščina je imela v nedeljo v „Katoliškem domu“ svoj občni zbor. Prišlo je do prav rezkih razprav zaradi upravljanja premoženja bratovščine. Predsednik Lahajnar je neljubi mu razpravi naredil konec s tem, da je občni zbor zaključil. Pri kraju pa zadeva s tem še ni, kajti gospod Štefan Klun, ki je zahteval natančnih izkazov in pojasnil, in predsednik se bodeta videla pred sodiščem. O izidu te obravnave, ki utegne pojasniti klerikalno gospodarstvo pri Marijini bratovščini, bomo svoj čas poročali.

— Slovensko gledališče. K današnji slavnostni predstavi „Rokovnjačev“ pride tudi intendant hrvaškega narodnega gledališča, gosp. Ivan pl. Hreljanović. Po današnji predstavi vabijo se prijatelji slovenskega gledališča na prijateljski sestanek v „Narodnem domu“ v spodnjih prostorih na desni. — V soboto, 22. t. m. gostuje tenorist G. Tit Olszewski, ki je bil doslej angaževan v Lvovu, Černovicah in v Varšavi. Pel bode v „Glumačih“ in v „Cavallerii rusticani“; 24. t. m. pa bode pel vlogo Fausta v enakoimenovani operi.

— Vabila za „Sokolovo“ maskarado so se začela razpošiljati. Kdor bi slučajno ne dobil vabila, a ima pravico do tega in se zanima za to veselico, naj se oglasi v trafiki g. Češarka v Šelenburgovih ulicah. Maske pa se morajo izkazati s takim vabilom.

— „Slavčeva“ maskarada. O splošnem vtisku te najlepše maskarade pevskega društva „Slavec“ govorimo obširno na drugem mestu. Tu naj omenimo le še nekatere posameznosti. Dekoracijske slike sta izvršila g. Kramaršič in g. Sirnik, tapetniška dela član g. Puc s svojimi tovariši, dekoracije g. Drag. Götzl in tovariši, vodstvo nad vsem pa je imel društveni predsednik g. Dražil. Mask je bilo nad 100, vstopnic se je izdalo nad 900. „Benečanom“ v „Nar. domu“ so poslali brzojaven pozdrav v Konšekovi gostilni zbrani Slovenci na Trojanah.

— Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“ ima v sredo, dne 7. marca t. l. ob 8 uri zvečer v „Narodnem domu“ svoj redni občni zbor. Na dnevnem redu je: a) poročilo tajnikovo, b) poročilo blagajnikovo, c) volitev odbora in d) slučajnosti. Odbor tem potom prosi člane kluba, da se tega občnega zbora mnogobrojno udeleže.

— Prihodnje zasedanje porotnega sodišča ljubljanskega se začne dne 5. marca. Na vrsto pridejo tudi nekateri tiskovni procesi.

— Električna železnica iz Trsta na Opčine. Delničarji družbe za zgradbo te železnice so imeli pod predsedstvom barona Alberja v nedeljo občni zbor, na katerem so odobrili podrobne načrte in pogodbo, ki se sklone z dunajsko „Electricitäts Gesellschaft“ ter naročili odboru, da stori pri pristojnih oblastvih vse korake, da se železnica čim prej zgradi.

— Prešernova slavnost na Dunaju. Pod protektoratom Nj. svetlosti Jana grofa Haracha priredé po inicijativi „Slovenije“ slovanska dunajska akad. društva: češko „Akademický spolek“, bolg. „Balkan“, rus. „Bukovina“, slov. „Slovenija“, srb. „Zora“ in hrv. „Zvonimir“ v spomin stoletnice rojstva slovenskega pesnika Franceta Prešerna slavnosten koncert, na katerega so najljubše vabljeni vsi Slovani. Iz posebne prijaznosti so obljubili sodelovanje: gospica Dragica Kovačević, dvorni operni pevec g. Fran. Naval, virtuoz na gosli gosp. Karol Jeraj, „Slovansko pevsko društvo“, tamburaški zbor „Zvonimira“ ter pevski zbor „Slovenije“. Koncert bode dne 7. marca 1900 v koncertni dvorani „Ronacher“, I, Schellinggasse 4. Začetek ob 8. uri zvečer. Prostovoljne prispevke v korist Prešernovega spomenika v Ljubljani hvaležno sprejema „Slovenija“, Dunaj (Wien), Lederergasse 20.

— Mladina il. bistriška-trnovska priredi 24. t. m. v prostorih Jeloškove gostilne v II. Bistrici maskarado. Iz prijaznosti sodeluje „Ilirska Vila“. Ustopnina: maske 80 vin, nemaskirani 1 krono 60 vin., z rodbino 2 kroni 50 vin. Začetek ob 8. uri. Ker je čisti dohodek namenjen za napravo „Gasilnega doma“ v II. Bistrici, se preplačila hvaležno sprejemajo.

— Hrvatska čitalnica v Kastvu priredi dne 25. februarja ob 1/8. uri zvečer v prostorih „Narodnega doma“ zabavo.

— „Feueragent“. Včeraj zvečer se je spet mnogo izseljenec odpeljal v Ameriko. Med temi je bil tudi neki Janez Agnič iz Taševga dola pri Črnomlju, kateri je bil še podvržen vojaški dolžnosti. Da bi ušel ljubljanskim policajem, se je po gosposki oblekel in ogrnil v dolg havelok. Nadstražnik Keržan je le v haveloku spoznal kmeta in ga ustavil. Vstavljenec je dejal, da je „Feueragent“ z Dolenjskega, in da gre zavarovat na Gorenjsko. Stražnik mu ni verjel, dasi ravno mu je „Feueragent“ pokazal več pol tiskovine zavarovalne družbe „Concordia“. Šla sta na stražnico, kjer pa se je kmalu izkazalo, da se je „Feueragent“ le poslužil zvijače, da bi jo popihal v Ameriko. Denar za pot je imel v haveloku zašit. Tudi neki Jožef Pucelj je bil prijet, ker se je z izseljenjem v Ameriko hotel odtegniti vojaški dolžnosti.

— Z rešilnim vozom so prepeljali včeraj popoldne v deželno bolnico Ivana Hauptmana, delavca v Samassovi tovarni, kateri je ponesrečil in se poškodoval na nogi.

— Nevihta v zimi. Danes ob 12. uri opoldne smo imeli pravo nevihto z bliskom, gromom in hudim dežjem, kar se

v februarju navadno ne zgodi. Nevihta pa je trajala le nekaj minut.

* Konfiscirana slika. Poljski slikar Siemiradzki je naslikal podobo iz grške mitologije: Amphion in Zethos sta iz osvete privezala lepo Dirko na roge bika „Društvo lepih umetnostij“ je dalo to krasno sliko reproducirati, da bi se prodajala. Policija je vse eksemplare konfiscirala, kajti lepa Dirka je bila brez toalete!

* Strašna smrt. Iz Klenka na Savi javljajo: Tomo Ilič, kmet, povrnivši se iz gozda, je hotel naliti petrolejko, ki pa je bila že polna. Pri tem je rabil drugo petrolejko. Ko se je petrolej polil, se je nakrat svetilka razletela in Ilič je bil hipoma ves v ognju. V strahu je bežal na dvorišče, in zopet nazaj v sobo po čvetero otrok, da jih reši iz plamena, ki je objel že vse pohištvo. Rešivši otroke, je umrl v strašnih bolečinah.

* Mlad morilec obsojen na smrt. 20letni Hugon Wettinger iz Paulusbrunn na Severnem Češkem je stal te dni pred porotniki v Hebu, ker je umoril 22letno ljubico Marijo Schreiber. Imel je z njo že tri leta razmerje, a dekle se ga je hotelo na to polagoma oprostiti. To je Wettingerja tako holelo, da je počakal ljubico, ko je prišla v družbi tovarišic iz tvornice. Zadržal jo je in nakrat ustrelil večkrat nanjo, da je bila takoj mrtva. Potem se je še sam ustrelil v levo senco, da si je izstrelil oko ter se z nožem petnajstkrat zabodel. Vendar pa je okrevljal. Porotniki so ga obsodili sedaj radi zavrtnega umora na smrt na vešalih. Mladi morilec je bil sila obupan.

* Zastrupljena reka. Donec v Harkovski guberniji je zastrupljen. Nešteto rib je poginilo v njem, zato pa voda neznanjsko smrdi. V neki vasi je poginilo sto glav živine, ker je pila zastrupljeno vodo. Menda so krive tega sladkornice v Roterundu in Botkinu.

* Nevarne knjige. V nekem uradu ruske vlade v Peterburgu so zaporedoma zboleli uradniki. Dotlej docela zdravi možje so začeli kašljati in pokazali so se pri njih vsi znaki širše se tuberkuloze. Vsi so se okužili z uradnimi knjigami, na katerih je kar mrgolelo bacilov. Preiskava je dognala, da je imel neki jetičen uradnik navado preobračati liste tako, da je vsakega posebej oslinil. S tem je inficiral tudi svoje tovariše.

* Oskrunitve mrtveca vsled lenobe. Nečuvnen dogodek se je pripetil v gorenjskem mestecu Laufenu. Ondotni grobar je izkopal namreč za neko mrtvo žensko prekratek grob. Ko je prišel mrtvaški sprevoz, rakve niso mogli spraviti v jamo. Vzlic temu pa je duhovnik mrtveca in grob blagoslovil, grobar pa naj bi potem jama razširil. Toda ko so se ljudje razšli, si je hotel leni grobar pomagati drugače. Odprl je rakev ter hotel spraviti žensko s tem v grob, da ji je poskušal skriti noge. Ker pa tega ni mogel, je vzel lopato in ženski odsekal glavo. Tako je bil grob dovelj dolg in ni ga bilo treba nič podaljšati. Toda državno pravdnštvo je za ta čin izvedelo, grobar je bil takoj odpuščen iz službe in prepeljan v zapor.

* Izgube Angležev v sedanji vojni. Iz uradne tabele je posneti, da je bilo doslej Angležev 1883 ubitih, 5796 ranjenih in 2648 ujetih ali izgubljenih, skupaj 10.327 mo ž. Izmej ranjencev jih je poleg tega umrlo še 280.

* Zločinci na Angleškem. „Pall Mall Gazette“ javlja, da se je število zločinov na Angleškem jako pomanjšalo, odkar traja vojna v Južni Afriki. Razni nevarni individui so sedaj v boju z Buri. Torej ima južnoafričanska vojna za Anglijo vsaj jedno korist, t. j. da je zmanjšala število roparjev, morilcev in tatov! Na to Chamberlain pač ni mislil, ko je izzval sedanjo krvavo vojno!

Književnost.

— „Popotnik“, pedagoški in znanstven list ima v št. 2. naslednjo vsebino: Brinjos: Novi problemi pedagogike. Drag. Pribil: Izbor snovi v zemljepisnem pouku. Ant. Godec: Cesarska pesem. Fr. Ilesič: Matematiški problem v slovnicu. Književno poročilo. Razgled (Pedagoški paberki — Kronika).

— „Slovenka“. Glasilo slovenskega ženstva. Št. 1. Vsebinska I. zvezka: Anton Medved: „Obgovorjan“, pesem. Danica: „Svobodna ljubezen in zakon“. Dragotin Lončar: „G— a. El. Gnauck Kühnova o žen-

skem vprašanju“. E. Gangl: „Moje rože“, pesem. Zofka Kveder: „Studentke“, (Dajle prih.) Ivanka: „Prepozno“. A. Zavadič: „Album čeških žen — Franciška Stranecká“. Zofka Kveder: „O tem in onem“. Ivanka: „Nekoliko o poselskem vprašanju“. Aleksandrov: „Za stari čas“, pesem. Listek. Pro domo. Ta številka je izšla pod novim uredništvom gđc. Ivanke Anžič. Tiskarna je oskrbela listu novo glavo in lep, v modernem slogu prirejen ovitek. „Slovenko“ znova toplo priporočamo vsem zavednim Slovincem in Slovenkam! Velja za vse leto 3 gld. (6 kron.)

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 20. februarja. Ministrski svet je imel danes dopoldne sejo. Udeležili so se je vsi ministri. Razpravljalo se je o dosedanjih žalostnih uspehih pravnih konferenc in o preteči obstrukciji mladočeške stranke. O tem ni nobenega dvoma več, da se lotijo Mladočeški obstrukcije, in ta bo tem brezobzirnejša, ako se izpolni, kar naznajo razni večerni listi. Ti pripovedujejo namreč, da je vlada že poskrbela, da se češki poslanci v parlamentu popolnoma izolirajo in vse druge desničarske stranke z raznimi obljubami nase priklenila.

Dunaj 20. februarja. Ministrski predsednik Körber je včeraj Fuchsa in Jaworskega naprosil, naj vplivata na Čehe, da opuste obstrukcijo in jih opozarjal na posledice, ako bi Čehi ne odnehali.

Dunaj 20. februarja. Ministrski predsednik Körber je povabil danes nemške člane pravne konference h sebi in poskušal jih pregovoriti, naj bi dovolili, da se češki notranji uradni jezik loči iz kompleksa pravnih predmetov. Poslanci so to odločno odklonili. V včerajšnji seji odseka za Moravsko so nemški poslanci se a limine izrekli proti uvedenju češkega notranjega uradnega jezika na Moravskem.

Dunaj 20. februarja. V današnji seji deželnega zbora je Noske protestoval proti novemu statutu za Dunaj. Stavljen je bil predlog, naj se prizna volilna pravica tistim, ki plačujejo samo osobno dohodarino, sicer pa naj ostane statut nespremenjen. Načrt statuta in ta predlog sta bila odkazana posebnemu odseku 13 členov.

Geneva 20. februarja. Mej klerikalnimi in liberalnimi dijaki je tu prišlo do velikanske bitke. Mnogo dijakov je bilo ranjenih, mnogo tudi aretovanih.

Berolin 20. februarja. „Deutsche Zeitung“ javlja, da je maršal Roberts moral ustaviti avanziranje na severu Modder-riverja.

Berolin 20. februarja. V tukajšnjih vojaških krogih se sodi, da je položaj Burov postal nevaren, ker Buri od Rensburga ne morejo nič znatnega storiti proti Angležem, odkar se je Cronje začel umikati.

Bruselj 20. februarja. Transvaalski poslanik je dobil od Krügerja brzojavno poročilo, v katerem je rečeno, da se invazije Oranje-države ni bati. Obleganje Kimberleya se je opustilo vsled novega vojnega načrta generala Cronje. Uspeh tega načrta je zagotovljen.

London 20. februarja. Iz Pretorije se poroča, da se je vnel na celi črti vzhodno od Kolensa boj mej Buri in Angleži.

London 20. februarja. Buri so na desni od Kolensa prišli na to stran Tugele, koder stoje Angleži in zasedli več važnih gričev.

London 20. februarja. General French je s svojim vojem prehitel generala Cronje in mu zaprl pot v Blomfontain.

London 20. februarja. Glede četrtega Bullerjevega poskusa, osvoboditi Ladysmith, dohajajo nasprotujoča si poročila. „Daily News“ vzdržuje vest, da je Buller porazil Bure na vzhodnem delu bojišča in prereka današnje poročilo, da so Buri prišli čez Tugelo in zavzeli več angleških pozicij.

London 20. februarja. Mej oranjsko armado divjajo razne epidemične bolezni. Iz Transvaala je mnogo čet na potu, da pomorejo generalu Cronje.

Darila.

Uredništva našega listastap poslala:
Za pokojninski zaklad slov. gledališča:
Neimenovan rodoljub v Ljubljani 20 K. — Živio!
Živeli nasledniki in posnemovalci dobrega vzgleda!
Za učiteljski konvikt v Ljubljani: G. Marjetica Žele v Begunjah pri Cerkljici 10 K, nabrane na svatbi gdne. Arko, nadučiteljeve hčerke. Živela! Svoto smo izročili g. blagajniku J. Dimniku.
Javna zahvala. Borovniški gg. biciklisti so čisti dohodek veselice — 19 K, katero so priredili dne 18. t. m. v prostorih g. V. Fortune, podarili v podporo tukajšnji revni šolski mladini. Za ta velikodušni dar izreka se jim v imenu obdaro-vancev najtoplejša zahvala. — Šolsko vodstvo v Borovnici, dne 19. februarja 1900. Fr. Papler voditelj.

Poslano.

Tvrda Anton Putrich v Ljubljani na Dunajski cesti št. 5, mi je postavila novo izumljeni aparat za acitlenovo razsvetljavo — katerega moram zelo pohvaliti. Plameni imajo po 50 sveč razsvetljive moči ter me stane en plamen na uro samo 1 novčič. — Plameni gorijo mirno in aparat deluje točno in brez vsake nevarnosti.

Moram torej to razsvetljavo toplo pri-poročati.

(352—3)

Ivan Gorup.

Condurango Malaga vino.

(Želodec krepčujoče vino.)

Sunja, 23. septembra 1898.

Blag. gos. M. Leustek, lekarnar v Ljubljani.

Rad priznavam, da je Vaše Condurango Malaga vino pristno. Deluje posebno dobro pri želodčni boji, krepi telo, lajša in vzbuja slast do jedi.

(9—8) Dr. J. Polnegovič, obč. zdravnik.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 16. februarja: Anton Čuk, sprevodni-kov sin, 23 dni, Ravnikarjeve ulice št. 11, slabost.
Dne 17. Marja Čuden, kuharica, 65 let, ulice na grad št. 2, jetika.

Dne 18. februarja: Anton Gerčar, dacar, 56 let, cesta v mestni log. št. 13, spridenje krvi.
— Anton Kvas, zasebnik, 62 let, Turjaški trg št. 1, vnetje sopil.

Dne 19. februarja: Marjana Marolt, gostija, 82 let, Cerkvene ulice št. 21, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m. Srednji zračni tlak 736.0 mm.

Februar	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Temperat-ura v °C.	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
19.	9. zvečer	728.4	6.0	sl. jzhod	dež	27 mm
20.	7. zjutraj	721.0	8.0	sl. jug	oblačno	
"	2. popol.	717.5	10.4	sr. jzhod	del. jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 4.3°, nor-male: 0.2°. Danes ob poldne vihar in nevihta.

Dunajska borza

dne 20. februarja 1900.

Skupni državni dolg v notah	99	K	80	h
Skupni državni dolg v srebru	99	"	70	"
Avstrijska zlata renta	98	"	80	"
Avstrijska krona renta 4%	99	"	60	"
Ogrska zlata renta 4%	98	"	60	"
Ogrska krona renta 4%	94	"	20	"
Avstro-ogrske bančne delnice	126	"	40	"
Kreditne delnice	236	"	80	"
London vista	242	"	50	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	115	"	22	"
20 mark	23	"	62	"
20 frankov	19	"	28	"
Italijanski bankovci	89	"	80	"
C. kr. cekini	11	"	38	"

Hiša

na Glincah, oziroma v Novi vasi pod Rožnikom, se za primerno ceno prodaja.

(359—2)

Kupci naj se zgledajo v Novi vasi št. 72.

Krmljiv

(362—2)

zrakoplov

je videti le za malo časa na Dunajski cesti št. 6.

Pianino

se izposodi ali prodaja

v trgovini glasbil (348—2)

Šelenburgove ulice šte. 5.

Gos. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga** čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po ačli osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. V oktobra in aprilu ob nedeljah in praznikih v Lince. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregere, Corih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovic, Plzenj, Marijine vare, Feb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto** in v **Kočevje**. Osobni vlaki: Ob 6. uri 4 m. zjutraj, ob 1 uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** juž. kol. **Proga iz Trbiža**. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlo-vih varov, Heba, Marijinih varov, Plzinja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Anseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. popo-ludne osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlo-vih varov, Heba, Marijinih varov, Plzinja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Coriha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfesta Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osobni vlak z Dunaja Solnograda Ljubra, Beljaka, Celovca, Pon-tabla. V oktobra in aprilu ob nedeljah in praznikih iz Lince. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja**. Osobni vlaki: Ob 8. uri in 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** drž. kol. v **Kamnik**. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** drž. kol. iz **Kamnika**. Ob 6. uri 55 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. (4)

Lepa hiša

s 4 sobami, na najlepšem prostoru v trgu, z lepim razgledom, z novim gospodarskim poslopjem, vodnjakom, lepim sadnim vrtom, in če kdo želi, tudi z njivami, drugim sad-nim vrtom in goricami, kar pa je 10 minut oddaljeno, prodaja se takoj radi odpota-vanja. Hiša je sposobna za vsak obrt in tudi za zasebnike. — Vse natančneje se izve pri Alojziju Repa, posestniku na Pruski gori pri Ptuj.

(366—1)

Noviteta!

Novitetne peresnate modroce

30 do 40 let trpežne, izdelujem samo

po 22 kron.

Navadne peresnate modroce

po 16 kron.

Vsa druga dela in poprave izvršujem z najboljšo postrežbo in po najnižji ceni.

Za obila naročila se priporočam. (363—1)

Iv. Galé, Tržaška cesta št. 12.

Slovo!

Povodom najinega očišča nama ni bilo mogoče, se od vseh kolegov, prijateljev in znancev osebno po-sloviti. Ključeva torej tem potom zgoraj omenjenim, osobito pa vrlo napredujočemu „slovenskemu trgov-skemu pevskemu društvu“ gromoviti

„Na zdar!“

V Ljubljani, dne 10. februarja 1900.

Anton Elbramik.

Josip Rus.

(365)

Mleka

100 litrov na dan, začeni s 15. mar-cem t. l. je za oddati iz lastne mlekarne v Gorenji vasi pri Medvodah.

Krave krmijo se z najboljšim, sladkim, di-sešim senom, podkladajo pa se jim lanene tro-pine in stolčeno žito. Z ozirom na to in na lego mlekarne, more se kosati mleko gledé toľše in okusa z mlečnimi pridelki ljubljanske okolice.

Smetana sladka bo na raz-polago.

Mleko dovažuje se v Ljubljano v patent. plombranih steklenicah. Večje množine pa v ko-sitrenih patent. posodah.

Pojasniti daje in cene sklepa lastnik

Fran Kuralt

posestnik v Senčurju pri Kranju

kamor naj se tudi vsa pisma naslovijo. (364)

Firm. 44.

Einz. II. 39/1.

Bekanntmachung.

Bei dem k. k. Landes- als Handelsgerichte in Laibach wurde die Eintragung der Firma

„Maria Stare“

zum Betriebe einer Essigfabrik in Stein in Krain und der Maria Stare, Fabriksbesitzerin in Stein in Krain als Inhaberin dieser Firma in das Re-gister für Einzelfirmen vollzogen.

K. k. Landesgericht Laibach.

Abth. III. am 12. Februar 1900. (344)

(Razglas. Pri c. kr. deželnem kot trg. sodišču v Ljubljani se je izvršil vpis firme „Maria Stare“ za opravlanje tovarne za kis v Kamniku n. K. in Marije Stare, lastnice tovarne v Kamniku n. K. kot imejateljice te firme v register za posamne firme. — C. kr. dež. sodišče v Ljubljani odd. III., dne 12. februarja 1900.)

Damam

katero uvažujejo čisto, nežno polt, se prav posebno priporoča

lekarnarja Piccoli-ja

Glycerin-Creme.

1 flacon 30 kr. (2322—8)

Vnanja naročila proti povzetju.

Štev. 4241.

Razpis.

(319—2)

Radi oddaje zidarskih, klesarskih, tesarskih, krovskih in kle-parskih del, kakor tudi za dobavo železnice za zgradbo novega šol-skega poslopja mestne deklške osemrazrednice pri sv. Jakobu vršila se bode dne 1. marca 1900. l. ob 10. uri dopoldne javna pis-mena ponudbena razprava pri podpisnem mestnem magistratu v pisarni mestnega stavbnega urada, kjer so tudi vsi načrti, proračuni, pogoji in drugi zadevni pripomočki ob navadnih u. adnih urah vsakemu na upogled razgrnjeni.

V ponudbah, katere je do določenega časa vložiti zapečatenе ter opremljene s pravilno kolekovanimi prilogami in s 5% — na podlagi skupnih ponudnih zneskov določenim — vadijem, navedi ponudnik jednotne cene in na njih podstavi preračunjene skupne zneske s številkami in besedami.

Pripominja se, da se na ponudbe, katere se bodo pogojno glasile, ali na take, ki bodo prekasno vložene, ne bode oziralo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 12. svečana 1900.

Izšla je brošurica

„Izgubljeni Bog!“

Ponatis iz „Slovenskega Naroda“.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“.

Cena 20 vinarjev.

Za večjo trgovino z mešanim blagom sprejme se takoj zdrav in čvrst

deček

kot vajenec.

Isti naj bode dober računar in pri-lično 14 let star.

Ponudbe sprejema M. Brilej, trgovina z mešanim blagom na Vrhniki. (350—2)

V Jenkovih ulicah št. 11

je na prodaj

(358—2)

hiša

jako po ceni, in sicer se 1800 gld. takoj odšteje, ostalo pa prepusti na obresti.

V hiši šte. 20 na Rimski cesti

katera se bode do 1. julija t. l. dodelala, oddajo se eventuelno

prodajalnice

ako se kdo zanje oglasi.

Povpraša se pri F. Supančič-u, Rim-ska cesta št. 20, na dvorišču. (314—3)

V Kamniku

na Gorenjskem je v predmestji Novi trg

na prodaj

pritlična hiša

s petimi sobami, kuhinjo in tremi oboka-nimi kleti, za hišo je lep saden vrt

Hiša je zelo prilična za one, ki želé v poletnem času bivati v romantičnem Kamn'ku.

Natančneje izve se pri lastnici Anto-niji Zupanc v Kamniku. (336—3)

150 hektolitrov

novega, doma pridelanega

vina

(325—3)

proda

neka graščina na Hrvatskem.

Manj nego 10 hektolitrov se ne oddaja. Kupci naj se obrnejo do upravnništva „Slov. Naroda“ pod šifro: „S. 100“.

Brata Eberl

leta 1842.

Ljubljana, Franciskanske ulice 4.

Pleskarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. priv. 8 južne železnice.

Slikarja napisov.

Stavbinska in pohištvena pleskarja.

Prodaja oljnatih barv, lakov in firnežev na drobno in na debelo.

Velika izbirtka dr. Schoenfeld-ovih barv v tubah za akad. slikarje.

— Zaloge —

vsakovrstnih čopičev za pleskarje, slikarje in zidarje, štedilnega mazila za hrastove pode, karbolinaje itd.

Posebno priporočava sl. občinstvu najnovejše, najboljše in neprecenljivo sredstvo za likanje svetnih tal pod imenom „Rapidol“.

Priporočava se tudi sl. občinstvu za vse v na-jino stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot priznana rečno in fino po najnižjih cenah.

Perilo za gospode

najboljše blago in najnovejše

kravate

prodaja

Alozij Persché

Pred škofijo, poleg mestne hiše.

Oblikovanje in izdelava po najnižjih cenah.

Anton Presker

Sv. Petra cesta št. 8 Ljubljana Sv. Petra cesta št. 6

priporoča svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke, jopic in plaščev za gospe, nepremoč-ljivih havelokov i. t. d.

Obleke po meri se po najnovejših uzorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo.

Mehanik

Ivan Škerl

stanuje samo

Opekarska cesta št. 16.

Šivalni stroji po najnižjih cenah. Biele in v to stroko spadajoča popra-vila izvršuje dobro in ceno.

Vnanja naročila se točno izvršé.

